

दितिमुतः, पुं, (दितिः सुतः ।) दैव्यः । इत्यमरः ।
 १ । १ । १२२ ॥ (यथा, नैषधे । १६ । १५ ।
 “दितिमुतगुहः प्राणैर्योक्तं न किं कचवचनः ॥”)
 दिव्यः, पुं, (दितौ भवः । दिति + युत् ।) दैव्यः ।
 इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ (देवनाग्रे धान्यादौ,
 ज्ञौ । यथा, वाक्सनेयसंहितायाम् । १४ । १० ।
 “दिव्यवाह्यो विराट् हन्तः ॥”
 “दोषखण्डने क्लृप्तप्रथमः । इति खण्डन-
 मर्हति दिव्यं धान्यं वहति दिव्यवाट् ॥” इति
 तद्गाथे महीधरः ।)
 दिद्युत्, त्रि, (द्योतते दीप्यतीति । द्युत् + “द्युति-
 गामिभुक्षोतीनां हे च ।” ३ । २ । १७० ।
 इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा किणि द्वित्वे “द्युतिखायोः
 रुम्यसारणम् ॥” ७ । ४ । ६७ । इत्यभ्यासस्य
 सम्यसारणम् ।) दीप्तिविशदः । इति मुग्ध-
 बोधम् ॥ (स्त्री, दीप्तिः । यथा, ऋग्वेदे । २ । १३ । ७ ।
 “यथासमा अजने दिद्युतौ दिवः ।”
 “अजमा विषमं नापप्रकारा दिद्युतः दीप्तीर-
 जनः अजनयः ॥” इति तद्गाथे सायनः ॥
 वक्षुम् । इति निषधः । १० । २० ॥ यथा, ऋग्वेदे ।
 १ । ६६ । ७ ।
 “अस्तु नै दिद्युत्स्वप्रतीका ॥”)
 दिधिषायः, पुं, (दधाति आनन्दमिति । धा +
 “दिधिषायः ।” उर्णां ३ । ६७ । इति आत्यः
 धातोर्द्वित्वं इत्वं युक् च ।) आरोपितवन्तुः ॥
 इति सिद्धान्तकौमुद्यासुखादित्तिः ॥ (धारके,
 त्रि । यथा, ऋग्वेदे । २ । ४ । १ ।
 “मित्र इव धो दिधिषायो भूद्वेव आदेवे जने
 जातवेदाः ॥”
 “दिधिषायो धारयिता भूत् ॥” इति तद्गाथे
 सायनः ॥ उज्ज्वलदस्तु “दिधिषायः” इति
 उगादिस्त्रं कल्पयित्वा दधिपूर्वात् स्थितरायः
 बलश्च इति आख्याय दधिषायो घृतम् इत्युक्त-
 वान् ॥)
 दिधिषुः, पुं, (दिधिं धैर्यं स्थतीति । सो + बाहुल-
 कान् कुः । यद्वा, दिधिषूं आत्मन इच्छतीति ।
 रूप आत्मनः अच् । किम् । बाहुलकात् इच्छः ।)
 द्विरूपपतिः । इत्यमरः । २ । ६ । २३ ॥ (गर्भा-
 धानकर्ता । यथा, ऋग्वेदे । १० । १० । ८ ।
 “हस्त्यामस्य दिधिषोस्तवेदं पशुर्जनित्वमधि-
 नं बभूय ॥”
 “दिधिषोर्गर्भस्य निघातुः ।” इति तद्गाथे
 सायनः ॥ यथा च भागवते । ६ । ६ । ३५ ।
 “ब्राह्मणी वीर्यं दिधिषुं पुरुषादेन भक्षितम् ।
 शोचन्मत्मानमृषोर्भ्रमप्रयत् कुपिता सती ॥”
 “दिधिषुं गर्भाधानकर्तारम् ॥” इति श्रीधरः ॥)
 द्विरूपवापः, स्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥
 (धारके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० । ७८ । ५ ।
 “अन्वासो न धे व्येष्टास आश्रयो दिधिषवो न
 रथः सुदानवः ॥”
 “तथा दिधिषवो न वक्षुर्गं धारका इव ॥”
 इति तद्गाथे सायनः ॥)

दिधिषुः, स्त्री, (दधाति पापं यद्वा दिधिं धैर्यं
 इन्द्रियदीर्घस्थात् स्थति लज्जतीति । दा वा सो +
 “अन्वद्वनूपूजन्मिति ।” उर्णां । १ । ६५ । इति
 क्रुप्रव्ययेन धाधुः ।) द्विरूपः । धारण्यविवा-
 हिता स्त्री । तत्पर्यायः । दिधिषुः २ पुनर्भूः ३
 दिधिषुः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ विवाहि-
 हितायां कनिष्ठयां सदां अविवाहिता व्येष्टा
 भगिनी । यथा, उद्गाहतरुः ।
 “व्येष्टायां विद्यमानायां कन्यायाश्चतुर्गुणा ।
 सा चाप्येदिधिषुर्ज्ञेया पूर्णा च दिधिषुः स्मृता ॥”
 (धारके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ७१ । ३ ।
 “दधमृतं घनयन्नस्य धीतिमादिदधौ दिधिष्वो
 विभ्रजाः ॥”)
 दिधिषूपतिः, पुं, दिधिषुर्द्विरूपः तस्याः पतिः
 स्वामी । द्विरूपपतिः । (यथा, मनुः । १२ । ७२ ।
 “आतुस्तत्स्य भार्यायां योऽनुदश्येत कामतः ।
 धर्मैणापि नियुक्तायां स ज्ञेयो दिधिषूपतिः ॥”)
 दिनं, स्त्री, (द्यति खलपयति महाकालमिति ।
 दो हेदे + “बहुलमन्यनापि ।” उर्णां २ । ४६ ।
 इति इन्च् ।) कालविशेषः । तत्पर्यायः ।
 घण्टः २ अक्षः ३ दिवसः ४ वासरः ५ । इत्य-
 मरः । १ । ४ । २५ ॥ भास्वरः ६ दिवा ७ । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ धारः ८ अंशकः ९ तु १० अंशकम्
 ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । १ । ८ ।
 “दिनेषु गच्छतुश्च नितान्तपितरं
 तदीयमातौ ननुखं स्तनद्वयम् ॥”)
 तत्तु मनुष्यमाने षष्टिदशालकम् । पिष्टमाने
 गौश्वानभसात्मकम् । देवासुरमाने वत्सरा-
 लकम् । ब्रह्ममाने दिव्यद्विसहस्रयुगात्मकम् ।
 मनुष्यमाने ब्रह्मणो दिनस्य संख्या । ८, ६४०, ०००,
 ००० । इति पुराणम् ॥ तदेव मनुष्याणां सौर-
 चावनपान्दनासत्रभेदेन चतुर्विधम् । यथा,—
 सावनं दशः षष्टिरक्षः क्षलमखगुणांशाष्टा-
 सदेन भवेत् । १ ।
 उद्यादोद्याङ्गोर्भौमसावनवाधराः । २ ।
 तिथिनेकेन दिवसश्चान्नमाने प्रकीर्तितः । ३ ।
 व्याहृद्वै स्तुतं प्राज्ञैर्नाचनं षट्पिनाङ्किकम् ॥ ४ ॥
 जीमन्तवाहनमते तु सूर्यकिरणवच्छिन्नचतु-
 र्यामयुक्तम् ॥
 दिनं, स्त्री, (दो हेदे + इन्च् ।) सूर्यकिरणा-
 वच्छिन्नकालः । तद्वैदिकपर्यायः । वस्तीः १
 दुः २ भाद्रः ३ वासरम् ४ खसराणि ५ घण्टः ६
 घर्मेः ७ घृणः ८ दिनम् ९ दिवा १० दिवे-
 दिवे ११ द्यतिद्वि १२ । इति द्वादशाहर्णमानि ।
 इति वेदनिघण्टौ १ अध्यायः ॥ * ॥ सिंह-
 कन्यातुषाष्टिकककुम्भमौनकमानि । यथा,—
 “अजगोपतिगुम्भस्य कर्कित्वनिष्ठागस्तथा ।
 निशाचंज्ज । स्मृताश्चैते शेषाश्चान्ये दिनालकाः ॥”
 इति ज्योतिष्त्रयम् ॥
 दिनकरः, पुं, (करोतीति । कृ + अच् । दिनस्य
 करः ।) सूर्यः । इति हेमचन्द्रः । २ । ११ ॥
 (यथा, ऋग्वेदे । १ । २२ ।

“दिनकरपरितापात् स्त्रीयतोयाः समन्तात्
 विदधति भयसुखैर्वीचमाणा वनान्ताः ॥”)
 दिनकरात्मजा, स्त्री, (दिनकरस्य सूर्यस्य आत्मजा ।)
 यमुना । इति हज्जाशुधः ॥
 दिनकेशरः, पुं, (दिनस्य केशर इव ।) अन्वकारः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 दिनज्योतिः, [सु] स्त्री, (दिनस्य ज्योतिः ।)
 आतपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दिनदुःखितः, पुं, स्त्री, (दिने दिवसे दुःखितः ।)
 दिवाभागे विधेगित्वात्तथात्वम् ।) चक्रवाकः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 दिनप्रणीः, पुं, (दिनं प्रणयतीति । प्र + नी +
 किप् ।) सूर्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अने-
 ट्ठः । सूर्यपर्यायत्वात् ॥)
 दिनबलः, पुं, (दिने बलं यस्य ।) पञ्चमवहस्र-
 माष्टमैकादशहादशराशयः । इति ज्योतिषम् ॥
 (सूर्यगुरुसुक्यहाः । इति दृष्ट्यातकम् ॥)
 दिनमन्थिः, पुं, (दिनस्य मन्थिरिव ।) सूर्यः । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, गीतगोविन्दे । १ । १९८ ।
 “दिनमन्थिमखलमखलनं भग्नखलन
 मुनिजनमानसहंसं जय जय देव हरे ! ॥”
 अर्कदृष्टः । सूर्यपर्यायत्वात् ॥)
 दिनमूर्द्धा, [नृ] पुं, (दिनस्य मूर्द्धा मस्तकमिव ।)
 दिनस्य आदिस्थानत्वात्स्य तथात्वम् ।) पूर्वपतिः ।
 उद्याचलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 दिनांशः, पुं, (दिनस्य अंशः ।) प्राक्तमध्याह्ना-
 पराह्णसायाह्नादिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दिनादिः, पुं, (दिनस्य आदिः ।) प्रभातम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 दिनान्तः, पुं, (दिनस्य अन्तः ।) सायम् । दिवाव-
 सानम् । इत्यमरः । १ । ४ । ३ । (यथा, ऋतु-
 संहारे । १ । १ ।
 “दिनान्तरम्योऽभ्युपशान्तमन्वयो
 निदाघकालः सहपागतः प्रिये ! ॥”)
 दिनान्तकः, पुं, (दिनस्य अन्तकः नाशकः ।) अन्त-
 कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 दिनावसानं, स्त्री, (दिनस्य अवसानं यज ।)
 दिनान्तः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५४ ॥ (यथा,
 रघुः । २ । ४५ ।
 “दिनावसानोत्सुकवालयवत्सु
 विद्वध्यतां घेदुरियं मर्ह्येः ॥”)
 दिनिका, स्त्री, (दिनं ज्ञयहेतुतया अक्षयति ।)
 दिन + ठञ् ।) एकदिनज्ञतकर्मव्यवस्था । इति
 शब्दमाळा ॥
 दिनभ, क ड संघाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (सुरां-
 आलं-सकं-सेट् ।) क ड, दिम्भयते । अङ्गातो
 राश्रीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥
 दिभ, इ क षोदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (सुरां-
 परं-सकं-सेट् ।) इ क, दिम्भयति । षोदः प्रेर-
 यम् । इति दुर्गादासः ॥
 दिम्य, न क संघाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (सुरां-
 उभं-सकं-सेट् ।) ओष्ठप्रयोगशेषोपधः । हृत्वीध-